

*15.6. 1871

† 25.5. 1953

Quido Sklenář

Quido Sklenář se narodil 15. června 1871 v městě Carpano na Istrii.

Jeho otec se narodil v Těšíně a matka pocházela z Olomouce. Když byly Quidovi 4 roky přestěhoval se s rodiči z Istrie do Těšína nad Olší. Zde absolvoval základní, střední školu a také učitelský ústav. Jako mladý učitel působil na řadě míst severní Moravy a později už jen v Dolním Rakousku.

Od dětství se zajímal o vše co souviselo s přírodou. Ještě před tím než se začal zajímat o chov včel, věnoval se výcviku loveckých psů, chovem kanárů, naučil se roubování ovocných stromů, zabýval se šlechtěním růží a jirhin. Vášnivě se věnoval lovu a to až do svých sedmdesáti let věku. Byl také výborným hudebníkem. Pracoval jako pokladník v hasičském sboru. Výborně preparoval zvířata a psal odborné články.

V roce 1890 se dostává do Mistelbachu a zde buduje svoji slavnou včelnicí. Brzy má 50 včelstev. Již v prvním roce má jeho jedno včelstvo mimořádný medný výnos. Navíc se od ostatních odlišuje mírností, klidem, odolností vůči povětrnostním podmínkám a dobře přezimuje. Včely z tohoto včelstva vylétaly i když ostatní byli v úlech. Výborné bylo i rozmístění pylu a medu okolo plodu. V jarním rozvoji toto včelstvo bylo nejlepší a předstihlo

všechna ostatní. V následujících dvou letech se včelnice rozrostla na 70 včelstev.

Quido Sklenar byl spokojen s výsledky a pokusil se o rozchov tohoto včelstva. Způsoby chovu známi tak jako dnes. Proto plodu“. Získal tím druhou včelstva z úlu č. 47. Toto matky z původního včelstva. Quido Sklenar zabýval mimořádná schopnost nápomocná při vyvozování závěrů. Jeho zásadou bylo: šedá, mírná, klidná odpovídající hlavním znakům plemene Carnica. V úsilí o unifikaci těchto vlastností u všech svých včelstev, které se v té době rozrostly na 150, vyměnil u nevyhovujících včelstev matky matkami pocházejícími z druhé generace po včelstvu č.47. Díky zvýšenému zastoupení jeho populace trubců a rozšíření jeho matek mezi sousedními včelaři, se mu podařilo vyšlechtit uniformní linii v rámci plemene Carnica.

matek v té době ještě nebyly použil metodu „podřez generaci matek od elitního číslo se stalo symbolem Od tohoto okamžiku se intenzivně selekcí. Jeho pozorování mu byla velmi

Quido Sklenar propagoval svoji linii 47 v německy mluvících oblastech a v květnu 1922 založil vlastní časopis „Mein Bienenmutterchen“ (Moje včelí matky). Linie 47 se prosazuje nejen svou mírností a pracovitostí, ale také větší vhodností k chovu než včely slovinské. V letech 1930 až 1938 bylo neustále udržováno 10 chovných včelstev, které poskytovaly týdně okolo 200 matek. V květnu 1939 byl Quido Sklenar oceněn nejvyšším včelařským vyznamenáním „Stříbrná pláštěv“ a sdružení včelařů jej uznalo za chovatele čistého plemene. Jeho linie byla nazvána *linií Sklenar*. Současně bylo oplozovací stanoviště Hirschgrund poblíž Mistelbachu uznáno jako první svého druhu v Rakousku. Bylo zde produkováno cca 5000 oplodněných včelích matek ročně. V důsledku různých nedorozumění mezi Sklenarem a sdružením včelařů v roce 1944 byl chov linie Sklenar pozastaven. Teprve po válce, díky výzkumu prováděného Svazem vestfálských včelařů získal Sklenar uznání jako chovatel. Také Národní ústav v Münsteru podporoval chov linie Sklenar.

Po smrti Quida Sklenara v roce 1953 převzala chovatelské práce jeho dcera Hanneri Weber – Sklenar. Brzy se však objevilo mnoho stížností na matky dovezené z Mistelbachu. Ukázalo se, že v důsledku změn v zemědělské výrobě, hodně včelařů z tohoto regionu bylo nuceno přesunout svoje včelnice na lesní stanoviště Waldviertel a do jihovýchodní části regionu Böhmerwald. Tato situace vedla k samovolnému křížení, kterému nakonec neušla ani Sklenarova včelnice. Bylo potvrzeno, že linie Sklenar není čistá Kraňka, ale vznikla jako přechodná forma mezi Kraňkou a včelou tmavou. Přesto je od roku 1987 v Německu chovateli linie Sklenar uznána jako standard Kraňky. Chovné linie Sklenar jsou rozšířené zejména v Bavorsku a Westfálsku. Funkční oplozovací stanice jsou na ostrovech Hallig, Borkum a Juist. Podle informací poskytnutých Svazem chovatelů linie Sklenar, je obecně chováno sedm linií uznaných jako linie Sklenar.

Zpracoval : Miroslav J e l í n e k

Prameny: Wikipedie včetně foto

Razítko: osobní archiv autora

